

ADAM BLADE

Beast Quest

✎ EPOS ✎
OKŘÍDLENÝ OHĚŇ

Přeložila Olga Turečková

Beast Quest Epos, The Flame Bird

Beast Quest is a registered trademark of Working Partners
Limited

Copyright © Working Partners Limited 2007

Cover illustrations © David Wyatt, 2007

Inside illustrations © Orchard Books, 2007

Translation © Olga Turečková, 2013

www.beastquest.co.uk

ISBN 978-80-00-03147-7

EPoS
OKŘÍDLENÝ OHENĚ

ADAM BLADE

Albatros

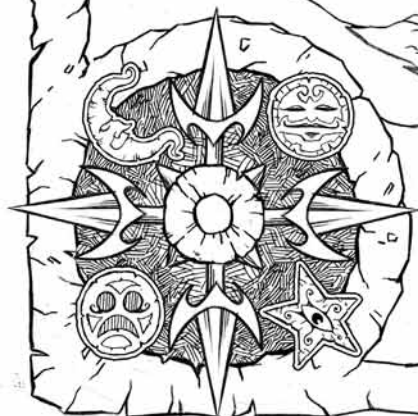
LEDOVÉ PL

SEVERNÍ
POHOŘÍ

ZÁPADNÍ OCEÁN

STRAŠIDELNÝ
LES

ŘEKA

ÁNĚ

Avantia

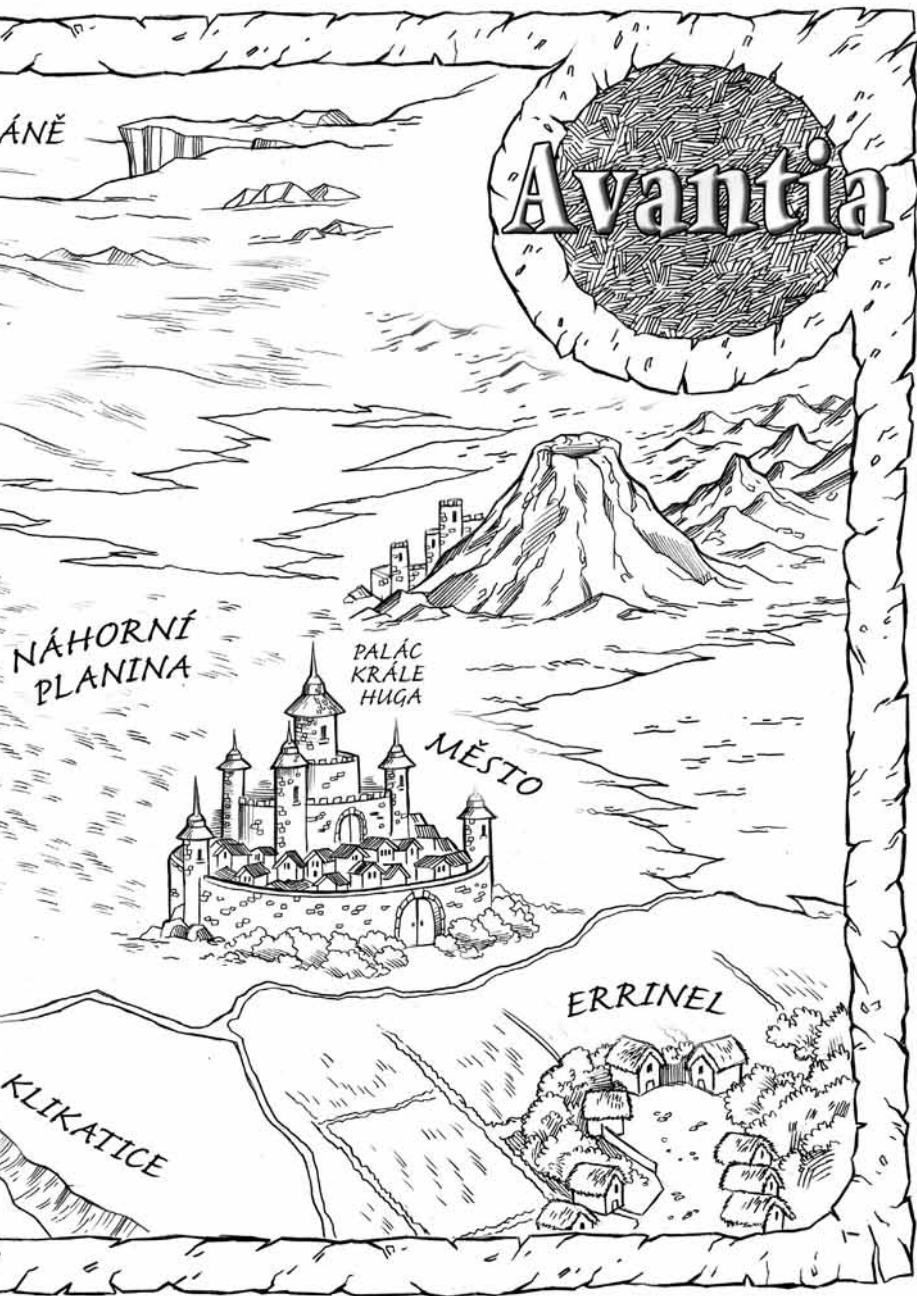
NÁHORNÍ
PLANINA

PALÁC
KRÁLE
HUGA

MĚSTO

ERRINEL

KLIKATICE

Milý čtenáři,

bud' zdrav, vítám tě v Avanti.

Mé jméno je Aduro. Jsem čarodějem v paláci krále Huga. Vstoupil jsi do našeho příběhu v těžkých dobách. Dovol mi vše vysvětlit.

V knihách z pradávných dob je psáno, že království Avantie bude jednoho dne uvrženo zlým čarodějem Malvelem v nebezpečí.

Ta doba nastala.

Šest netvorů Malvelovými ďábelskými kouzly zdivočelo. Jejich jména se dozvíš, až přijde čas. Pamatuji, ohnivý drak, mořský plaz, horský obr, kentaur, ledový netvor a okřídlený oheň ničí zemi, kterou dřív chránili.

Království je ohroženo.

Tajné knihy nám však také dávají naději. Předpovídají, že se objeví neobvyklý hrdina. Právě se v nich, že výpravy, jejíž cílem bude osvobodit netvory a zachránit království, se ujme mladý chlapec.

Modlíme se, aby se hrdina objevil dřív, než bude pozdě. Jak ho poznáme? Jakým znamením se prokáže? Budeš ho s námi hledat?

Ať dlouho žije Avantie!

Aduro

PROLOG

„Zabloudil jsem,“ uvědomil si Owen.

Chodba končila další temnou jeskyní. Polila ho hrůza. Zkoušel se vrátit stejnou cestou, jako přišel, a sledovat značky, které si na skalních stěnách maloval křídou. Ale jak by je mohl najít, když je tu taková tma?

Ještě před chvílí si hrál Owen venku před jeskyní na severním konci vesnice. Jenže pak uslyšel ty

divné zvuky uvnitř v jeskyni. Skřípavé, škrábavé zvuky. Lidé z vesnice raději do jeskyně nechodili, věděli, že je nebezpečná a táhne se pod zemí na míle daleko. Často v ní také padaly kameny. Ale nedalo mu to, byl zvědavý, co tam uvnitř je.

„Nejspíš se tam zatoulalo nějaké zvíře a nemůže najít cestu zpátky,“ říkal si. „Za chvíli toho chudáčka najdu a vyvedu ho ven.“

Zkusil sledovat škrábavé zvuky, které venku slyšel – a teď je beznadějně ztracený. Celý nešťastný stál ve tmě mezi chladnými kamennými stěnami.

„Je tu někdo?“ zavolal. Hlas se mu strašidelnou ozvěnou vracel zpět. Každý zvuk byl bludištěm jeskyně zdeformován, ozýval se z opačné strany, než odkud opravdu vyšel.

Natáhl ruce před sebe a zašátral prsty po hrbolaté stěně. Kousek dál stěna končila, byl to průchod do další části jeskyně. Prošel na druhou stranu a po pár krocích se objevilo tlumené světlo. Podíval se nahoru a vysoko nad sebou uviděl skulinou skvrnu šedé oblohy.

Pak jeho noha zavadila o něco na zemi. Byl to plát sežehnutého brnění. Kde se tu vzalo? A co se stalo s rytířem, který ho nosil? Vypadalo to jako část, která rytířům chrání bradu a dolní polovinu tváře, jen o trochu menší než na dospělého muže.

Najednou se jeskyní rozlehl pronikavý vrískot. Owen hrůzou vykřikl a zděšeně se rozhlédl kolem. Ze stínu se vynořil tmavý obrys a vztyčil se vysoko nad ním.

Nějaký obrovský pták! zhrozil se Owen.

Pták roztáhl křídla velikosti lodní plachty, pokrytá krátkým, tmavě zlatým peřím. Dlouhý zobák měl ostrý a zahnutý, oči, kterými si Owena rozzlobeně prohlížel, sálaly jako kovářská výheň. Dlouhými drápy škrábal a drolil skálu. Owen si

s tlukoucím srdcem uvědomil, že
tohle je zvuk, který slyšel
před jeskyní. Dívá se na zvíře, které
měl v úmyslu zachránit... Teď
potřeboval on zachránit, a to rychle!

Podivný tvor se sklonil k Owenovi.
A najednou to velké opeřené tělo
vzplálo jasným plamenem! Pak se
pták vznesl, zamával velkými
planoucími křídly a zamířil rovnou
na Owena, krčícího se na zemi...

PLAMENNÁ HROZBA

„Už musíme být brzy z lesa venku,“ zavolal Tom na svoji přítelkyni Elenu, která šla za ním. Vytáhl meč a začal si prosekávat cestu trnitým křovím. Les byl temný, hustou spleť větví nad hlavou sotva zahlédli šedou oblohu.

„Neboj, já to zvládnu,“ ujistila ho Elena. Vedla Tomova statného hřebce Bouřliváka, teď se zastavila a na chvíli

se o koně opřela. „Ale chvilka odpočinku by neškodila.“

Vysokou trávou k ní přiběhl její ochočený vlk Šedivák a zaštěkal.

„Slyšíš?“ usmála se Elena. „Šedivák se mnou souhlasí.“

Ale Tom zavrtěl hlavou. „Už putujeme skoro dva týdny a pořád nejsme u cíle. Musíme jít dál.“

„Ne každý by tolik pospíchal, aby se pustil do boje s obrovským ohnivým ptákem!“ řekla Elena.

Tom už byl taky značně unavený. Ale jeho odhodlání bylo tak silné, že zvedl meč a znovu začal nelítostně ničit podrost, který jim stál v cestě. Byl na důležité výpravě, na kterou ho vyslal Hugo, král Avantie. Nemůže se teď vzdát, když je téměř u konce.

Jeho posláním bylo zachránit království od hrozby netvorů,

legendárních tvorů, na které zlý čaroděj Malvel uvalil ďábelskou kletbu. Tom si kdysi myslel, že netvoři jsou jen báchorky. Ale teď už věděl, že jsou až příliš skuteční.

Elena a Šedivák se na výpravě k Tomovi s Bouřlivákem přidali a všichni dohromady riskovali život, aby netvory z Malvelovy kletby osvobodili. Už se setkali s jednookým obrem a s kluzkým mořským plazem. Vypořádali se s kentaurem, s ohnivým drakem a s děsivým ledovým netvorem. Teď měli za úkol osvobodit od zlého kouzla ohnivého ptáka Epose.

Tom si sundal ze zad svůj štít a udusal s ním husté kapradí. „Sedneme si na chvíli a podíváme se do mapy,“ navrhl Eleně.

„Skvěle!“ zaradovala se a žuchla sebou vedle Šediváka.

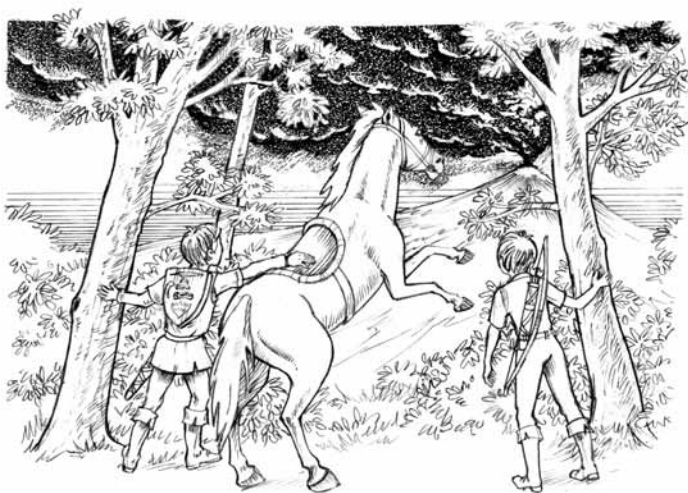
Bouřlivák se sklonil a s tichým pofrkováním jí položil nozdry na rameno.

Tom sáhl do kapsy a vyndal kouzelnou mapu Avantie. Dostal ji od čaroděje Adura, králova důvěrného rádce.

Tom se posadil vedle Eleny. Otevřel mapu a jel prstem přes stromy, kopce a jezera. Pod rukou mu vystupoval plastický obraz do výšky asi nehtu na palci. Světélkující zelená čára vyznačovala cestu, kterou sem došli z ledových plání daleko na severu až sem, do hlubokých lesů na východě.

„Už jsme skoro na kraji lesa,“ řekl Tom s úlevou.

Elena ukázala na maličkou horu na mapě hned za lesem. „Tohle je

určitě sopka.“ Pozorovali, jak z hory vyfukují malé obláčky kouře.

„Má to být spící sopka,“ řekl Tom. „Podle mapy je to místo, kde najdeme Epose.“ Projel jím záchvěv vzrušujícího očekávání. „Aduro říká, že je nejmocnější ze všech netvorů.“

Zamračil se na mapu. „Proč postavili vesnici tak blízko sopky?“

„Půda kolem sopky je velmi úrodná a vesničané mají dobré výnosy,“ řekla Elena. „Vím to od svého strýčka.“

Podívala se dolů do klína na složené ruce. „Už je to tak dávno, co jsem odešla z naší vesnice. Stýská se mi po lidech doma.“

Tom se usmál. „Aduro tě určitě vezme domů, až naši výpravu skončíme.“

„Ale co ty?“ zeptala se Elena. „Vrátíš se zpátky k tetě a strýci do Errinelu?“

„Nejspíš ano,“ řekl Tom a odvrátil pohled. „Ale ze všeho nejvíc chci najít svého otce.“

Tomova matka zemřela, když byl Tom ještě malý, a jeho otec Taladon brzy nato zmizel. Toma vychovali jeho teta a strýc. Ale pořád doufal, že jednoho dne svého otce najde. Věděl jenom, že Taladon kdysi sloužil králi Hugovi, stejně jako Tom nyní, ale nic víc.

„Počkat,“ začichal Tom. „Necítíš... kouř?“

Elena zakašlala. „Nejspíš někdo rozdělal oheň.“

Najednou se lesem rozlehl hlasitý rachot a země se pod nimi otrásla. Bouřlivák poděšeně zařehtal a vzepjal se na zadní a Tom s Elenou vyskočili na nohy. Tom se podíval do korun stromů. Mezi listím zalédl mračna tmavého kouře, která se šířila oblohou. Probleskovaly v nich záblesky ohně jako padající hvězdy.

„Sopka,“ polekala se Elena. „Nejspíš brzy vybuchne!“

„Musíme najít nějaký úkryt,“ řekl Tom. „To určitě rozpoutal ten ohnivý pták!“

Vtom Elena ztuhla. „Podívej,“ polekaně se zadívala do lesa za Tomem.

Tom se rychle otočil a srdce mu skočilo až do krku. Na malé mýtině nedaleko od nich stál tvor, vypadal jako obří pták. Měl ostrý dlouhý zobák a po těle mu jiskřily a blikaly fialové plamínky. Na jedné silné noze měl zlatý kruh a ze země pod jeho pařáty se kouřilo. Mohutná třpytivá křídla se otírala o okolní křoviny a zapalovala je.

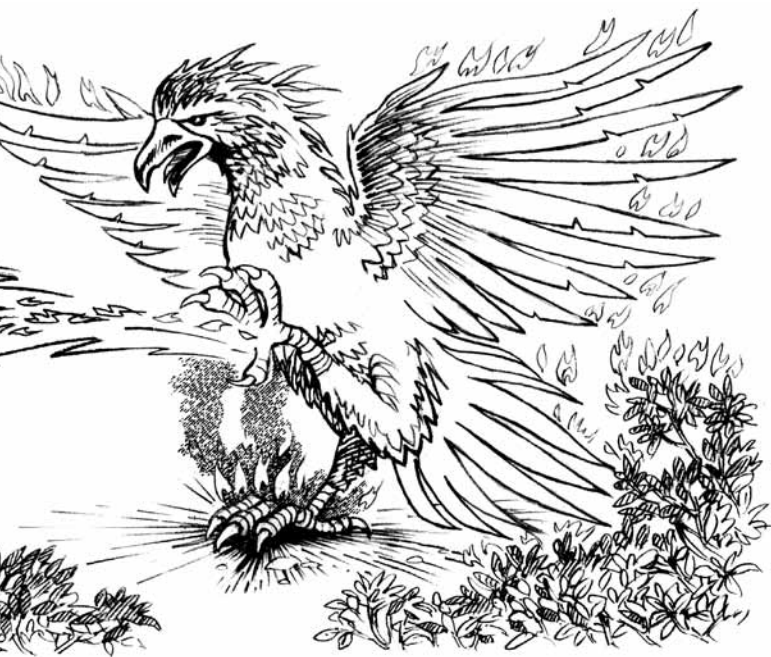
„Epos,“ vydechl Tom a prsty se mu sevřely kolem jílce meče. „Přišli jsme

sem, abychom ho našli, a on si zatím našel nás!“

Pták se vznesl kousek nad zem, zuřivé rudé oči se mu zúžily. Tom s úžasem pozoroval, jak se mu z fialových plamenů na pařátech tvoří ohnivá koule.

Najednou Epos vztekle zavřískal – a vystřelil ohnivou kouli přímo na Toma!

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.